

[Lindberg.]

og jeg tror, at Dansk Arbejdsmands Forbund, når man har tænkt tingene igennem, vil være klar over, at det er en anden vej, man må ud. Jeg tror også, arbejds- og socialministeren, hvis han først kommer rigtigt ind i disse problemer, vil nå til det resultat, at de ikke kan klares ved udligning på den måde, at man tager fra een kasse og lægger over i en anden. I en sådan situation er det samfundet, der må træde til.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Det ærede medlem hr. Wiggo Larsen gjorde nogle bemærkninger, som jeg ikke skal knytte mange ord til. Jeg ønsker blot at sige, at det, vi drøftede, ikke var, hvor mange beskæftigelsesarbejder der var i gang. Det er ikke størrelsen af disse, det drejer sig om. Det, der interesserer mig i denne drøftelse, er: hvor mange arbejdere bliver beskæftiget ved disse foranstaltninger? Til bedømmelse heraf har det ærede medlem de tal, jeg gav ham, og af dem kan man altså udlede, hvorvidt der er noget at bebrejde regeringen.

Jeg vil gerne gøre den almindelige bemærkning overfor de talere, som jeg senere skal komme tilbage til, at mange af disse ting kan vi sagtens tale os til rette om i den forstand, at vi kan aflæse tallene, de ligger klart for os. Det, jeg må forsvare mig imod, er den drejning, debatten fik, når man politisk vil stille det op, som om den nuværende regering er fuldkommen umulig i forhold til forrige tider, hvor det hele var rosenrødt. Det har været formålet med mine bemærkninger — og de er ikke blevet gen-drevet, hvad jeg kun kan være tilfreds med — at søge at påvise, at der selvfølgelig har været vanskeligheder for alle regeringer.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, som understregede, at det ikke var arbejdsmændene, der var skyld i deres ledighed, at det har jeg slet ikke haft i mine tanker. Hele det problem skal ligge udenfor disse drøftelser. Jeg har sagt til det ærede medlem og til det høje ting, at arbejdsmanden skal selvfølgelig ikke savne sin undersøttelse. Det er klart, at vi må drøfte disse ting her, men i hvert fald må vi holde det klart, at den mand, som står uden beskæftigelse, må have — selvfølgelig — den arbejdsløshedshjælp, han har krav på; deri er vi ikke uenige.

Det ærede medlem siger nu, at det ville

ikke glæde de tekniske fag, om en udligning fandt sted. Herom vil jeg gerne sige — jeg tror også, det ærede medlem hr. Lindberg var inde på det —, at min indstilling er ikke den, at man med sværdet i hånd skal forsøge at fratage arbejdsløhedskasserne deres formuer. Jeg mener personlig — man kan måske nå til et andet resultat, det er kun min personlige mening —, at det ville være en farlig vej at begive sig ind på, for jeg erkender, at de egenskaber, der ligger til grund for en dygtig og måske oven i købet sparsommelig ledelse, agter jeg ikke på nogen som helst måde at stille ringere i det, der skal ske i den nærmeste fremtid. Men det, jeg gerne har villet sige med mine ord, var, at offentligheden, alle udenfor arbejdsløhedskasserne, har selvfølgelig krav på — det er i hvert fald den politik, jeg på dette område har villet føre, og som jeg har forsøgt at føre på andre områder — har krav på at få bygget sociale foranstaltninger op, som der ikke skal stå politisk strid om hvert øjeblik. Jeg ønsker at nå frem til forhold, hvor der ikke skal trækkes skillelinier mellem dem, der har et varmt hjerte for den arbejdsløse arbejdsmand, og dem, som man påstår ikke har det, fordi de af forskellige grunde synes, at sagerne skal løses på anden måde. Det har jeg bestræbt mig for i den korte tid, jeg har haft med disse ting at gøre, og det vil også være den politik, jeg fortsat vil føre på disse områder. Man må i det foreliggende tilfælde se bort fra kontingentbetalingen og i første omgang sige: når arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse er så vanskeligt stillet og staten har stillet 135 mill. kr. til rådighed, skulle det så ikke være et grundlag, som man kunne bygge på for den dårligst stillede del af arbejderklassen indenfor arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse? Skulle vi så ikke kunne skabe et ordentligt grundlag, så vi var fri for de politiske drøftelser?

Jeg kan ikke afvise det, som det ærede medlem hr. Strøm fremførte, at der kan være andre problemer, som må tages med ind i overvejelserne her; det er ting, som vi kan tage frem, når vi når dertil. Selvfølgelig har arbejdsmændene gennem deres skat bidraget til disse 135 mill. kr.; derom kan der ikke herske nogen som helst uenighed. Jeg har ikke ønsket at sige hus forbi med hensyn til arbejdsløsheden. Jeg gentager, hvad jeg før sagde, men lad mig nu gøre det igen overfor det ærede medlem